

Arrest

nr. 61 404 van 13 mei 2011
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 17 januari 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 maart 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VANDENABEELE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché A. VANHELMONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

"In uitvoering van de beslissing van de Staatssecretaris van / de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid genomen op datum van 10.12.2010

wordt aan (Z.A.)

geboren te (...), op (...),

van Marokko nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 16 feb. 2011

het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing :

** De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art7, al 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Schending van de formele motiveringsplicht en het principe van behoorlijk bestuur. De formele motivering verplichting strekt er toe om de rechtsonderhorige een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de beslissing, dat hij, ten aanzien van die motieven, instaat is om met kennis van zaken voor zijn rechten op te komen. Dit betekent concreet dat de rechtsonderhorige uit een bestuursbeslissing moet kunnen opmaken waarom de beslissing op deze of gene wijze werd genomen en waarom zijn gebeurlijk verweer werd verworpen. Er kan van de rechtsonderhorige niet verwacht worden dat hij zelf op zoek gaat naar de motieven en als dusdanig navraag gaat doen bij de verschillende instanties die voorafgaandelijk geconsulteerd werden en die de beslissende instantie tot haar beslissing hebben gebracht. (zie raad van state 7 november 2006, NJW 173.932). Artikel 9bis Vw is geen rechtsmiddel tegen een verwijderingmaatregel en heeft in principe geen enkel gevolg voor de verblijfsstatus van de betrokkene. Wie illegaal op het grondgebied verblijft zal geen verblijfsrecht krijgen in afwachting van een antwoord op de regularisatieaanvraag. Andersom echter laat de rechtspraak niet zomaar toe dat DVZ een regularisatie aanvrager zou uitwijzen (BGV afleveren) of opsluiten voor repatriëring, zolang DVZ nog geen beslissing nam over de aanvraag artikel 9bis Vw. Dus als een aanvraag artikel 9bis Vw werd ingediend vooraleer een BGV werd uitgevaardigd, moet DVZ eerst nagaan welke elementen en argumenten ingeroepen worden, vooraleer zij een BGV kan afgeven en vooraleer zij betrokkene kan repatriëren. Volgens de Franstalige kamers van de Raad van State (RvS 1 oktober 2009. nr. 196.577 en RvS 3 december 2009. nr. 198.507) houdt elke afgifte van een BGV aan een vreemdeling met een hangende regularisatieaanvraag een schending in van de formele motiveringsplicht. De DVZ moet immers het beginsel van behoorlijk bestuur respecteren en een beslissing nemen op basis van alle elementen in het dossier. De Raad van State casseert met deze arresten twee principearresten van de RvV (RvV 31/07/2008 nrs. 14.727 en 14.731) die stelden dat de overheid enkel verplicht is een aangehaalde schending van fundamentele rechten te beoordelen vooraleer een BGV af te leveren. Op de contactvergadering van het BCHV van 8 juni 2010 lichtte de DVZ haar huidige praktijk toe wanneer een asielaanvraag wordt afgewezen terwijl er nog een andere aanvraag om machtiging tot verblijf is ingediend. De asielprocedure voorziet dat DVZ, na beëindiging ervan, een BGV (bijlage I3quinquies) aflevert. Maar de motiveringsplicht en het behoorlijk bestuur verzet zich daartegen. DVZ handelt als volgt: Als een 9bis aanvraag is ingediend (regularisatieaanvraag) geeft de DVZ enkel in de volgende gevallen geen uitwijzingsbevel af:

- Er zijn duidelijke aanwijzingen dat een persoon zal worden geregulariseerd (bv persoon voldoet aan de regularisatiecriteria ivm lange procedure of andere criteria die toegelicht zijn in de instructie van 19/7/2009): het bureau asiel van DVZ vraagt aan het bureau humanitaire regularisaties van DVZ om de regularisatieaanvraag prioritair te behandelen.

- Er zijn concrete aanwijzingen dat repatriëring een schending zou uitmaken van fundamentele rechten zoals artikel 3 of 8 van het EVRM: het bureau asiel van DVZ vraagt aan het bureau humanitaire regularisaties van DVZ om de regularisatieaanvraag prioritair te behandelen.

In andere gevallen waarbij een 9bis aanvraag is ingediend (zonder aanwijzingen dat de criteria van de instructie van 19/7/2009 voldaan zijn en zonder dat art. 3 of 8 EVRM zou kunnen geschonden worden) geeft de DVZ wél nog een uitwijzingsbevel af. Deze praktijk lijkt dus in strijd te zijn met arresten nr. 196.577 en nr. 198.507 van de Raad van State. (zie stuk 7)"

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk de motieven aan op grond waarvan de beslissing is genomen.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt vastgesteld *“De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art7, al 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet In het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”*

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991.

Uit het administratief dossier blijkt dat er geen sprake is van een hangende regularisatieaanvraag. Op 10 december 2010 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf ingediend op 16 november 2009 in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond verklaard. Deze beslissing werd aan betrokkene ter kennis gebracht op 17 januari 2011, dezelfde dag als de bestreden beslissing hem ter kennis werd gebracht. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden waar hij beweert dat het bevel om het grondgebied te verlaten een schending inhoudt van de formele motiveringsplicht omdat er nog een hangende regularisatieaanvraag was. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. Het middel is, zo al ontvankelijk, ongegrond

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC